

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Riksdagen stöder målet att främja en väl fungerande inre marknad genom att eftersträva att de gemensamma reglerna i mervärdesskattedirektivet ges samma tolkning i alla medlemsstater. Riksdagen konstaterar dock att det redan med dagens regler är möjligt att åstadkomma detta. Rådet kan, efter förslag från kommissionen, besluta om sådana föreskrifter. Sådana föreskrifter har också överenskommits i rådet.

Även om tillämpningsområdet för sådana föreskrifter är begränsat, kan bestämmelserna ha budgetkonsekvenser som kan vara betydande för en eller flera medlemsstater. När mervärdesskattedirektivets regler om genomförandebefogenheter antogs ansågs det därför motiverat att rådet förbehöll sig rätten att utöva dessa befogenheter, vilket framgår av skäl 63 i direktivet. Enligt riksdagens mening är dessa skäl fortfarande i allra högsta grad giltiga.

När rådet beslutar med enhällighet måste alla medlemsstater vara överens. Enligt kommissionens förslag skulle beslut kunna fattas trots att en del medlemsstater inte stöder det. Det innebär en förskjutning av befogenheterna – den befogenhet och möjlighet att påverka besluten som i dag ligger på medlemsstatsnivå flyttas från den nationella nivån till EU-nivån. Detta är enligt riksdagens mening inte nödvändigt för att uppnå målet om en enhetlig tillämpning av mervärdesskattedirektivet för en väl fungerande inre marknad.

Riksdagen anser det relevant att i detta sammanhang återigen understryka betydelsen av kravet på enhällighet och vikten av att skydda medlemsstaternas nationella suveränitet och självbestämmanderätt. Enhälligheten som beslutsform innefattar en rätt för varje medlemsstat att suveränt avgöra vilka frågor som påkallar att vetorätten utnyttjas. Detta är enligt riksdagens mening ett fundamentalt skydd för att en enskild stat på ett demokratiskt sätt ska kunna utöva sina befogenheter och kunna tillvarata sina intressen. Riksdagen vill vidare framhålla att kravet på enhällighet säkrar såväl regeringens som riksdagens inflytande och befogenheter över skattefrågorna. Det gäller såväl när beskattningsregler ska antas som när det ska antas genomförandeakter avseende dessa beskattningsregler. Den ändrade beslutsordningen som kommissionen föreslår, genom att det räcker att en kommitté med kvalificerad majoritet ger sitt godkännande till kommissionens beslut för att det ska bli giltigt, innebär att makt på ett område som är centralt för varje medlemsstat flyttas från nationell nivå till EU-nivå. Riksdagens uppfattning är att kommissionens förslag går utöver vad som är nödvändigt för att uppfylla de angivna målen.

Riksdagen anser att kommissionens förslag därmed strider mot subsidiaritetsprincipen.